

jeg længe søgt. Det forekom mig, at der tilbød sig en passende Leilighed, da Zudenrigsministeren i Landstinget fremsatte et Lovforslag, hvorved der gjøres Ændringer i 2 Paragrafer i Loven om Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn. Da den 1ste Behandling fandt Sted den 26de i forrige Maaaned, blev der af et Medlem, det 2det Medlem for 7de Kreds (Madsen), som jeg, for at forstås her, kan betegne som et bekendt Medlem fra Vendsyssel, antydet, at det var ønskeligt ved denne Leilighed tillige at indføre nogle andre Bestemmelser i Loven om Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn. Han blev imidlertid modsigt, jeg haaber begrundet paa en Misforståelse, af det 4de Medlem for Kjøbenhavn (Mazén), som jeg ogsaa her kan betegne nærmere ved at nævne ham som en Mand med samme Navn, naar man forandre to Bogstaver i Midten af Navnet. Den sidste Taler mente, at denne Antydning fra den første Taler var et Forsøg paa at ihjelslaa Regjeringens Forslag. Han sagde, at man paa to Maader kunde umuliggjøre Lovforslags Fremme. Den første Maaade var ganske simpelt at ihjelslaa dem, den anden var at hænge en Møllesten om Halsen paa dem og lade dem gaa i Dybet, altsaa dels en tør Maaade, dels en vaad Maaade; han mente, at man vilde begynde paa den vaade Maaade. Jeg maa i alt Fald bestemt fralægge mig enhver Hensigt om at tage Regjeringens Lovforslag af Dage. For at undgaa enhver Mistanke derom vil jeg gjøre opmærksom paa, at jeg har optaget Bestemmelserne i Regjeringens Forslag i det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at forelægge. Men det forekommer mig, at Regjeringens Lovforslag er altfor let en Studie. Jeg tror vanffelig, at man her i Folkethinget i alt Fald vil finde tilstrækkelig Interesse derfor. Lovforslaget er for lidet interessant, og jeg tror, at der af den Grund ikke kan være Haab om at faae det gennemført, med mindre det faar, jeg vil ikke sige en Møllesten, det behøves ikke, men noget mere Ballast, noget mere Interesse. Jeg har derfor knyttet andre Bestemmelser til foruden at optage som §§ 2 og 3 Regjeringens Lovforslags §§ 1 og 2, kun ganske ubetydeligt ændrede. Hvori Ændringerne bestaa, skal jeg ikke opholde mig ved nu her ved Indbringelsen. Naar der nu spørges, hvorfor jeg ikke ventede, indtil Regjeringens Lovforslag om Forandring i Borgerrepræsentantvalgene, der for Diebliftet ligger i Landstinget, kom her til Folkethinget, og da stillede Ændringsforslag til det, da skal jeg sige, at jeg for det Første ikke tror, at den ærede Formand vilde tillade,

at Ændringer af saa principiel Betydning bleve stillede til det lille RegjeringsLovforslag, jeg tror, han vilde med Rette indvende, at det var Principspørgsmaal, der maatte gennemgaa alle tre Behandlinger i ethvert af Thingene. Det er den ene Grund, hvorfor jeg har ment allerede nu at burde bringe dette Lovforslag frem. Den anden Grund er, at Loven omhandler de kjøbenhavnske Borgerrepræsentantvalg, der skulle finde Sted senest i Slutningen af Marts Maaaned, og at der derfor ikke burde ventes for længe med at gjøre Loven færdig, hvis den da skal komme til Anvendelse første Gang. Endelig for det Tredie vilde det ogsaa være ønskeligt, om Kjøbenhavns Borgerrepræsentation saa tidligt som muligt fik Leilighed til at overveie Sagen. Derfor haaber jeg ogsaa, at dette Lovforslag maa nyde hurtig Fremme.

Jeg skal dernæst ganske kortelig omtale, hvilke disse tre Principspørgsmaal ere, som føres frem i Lovforslaget. §§ 4—14 indeholde det System for Forholdstalsvalg, som jeg vil foretrække frem for det, som tidligere er blevet vedtaget her i Folkethinget i Maret 1879—80. Den Gang, da jeg foreslog det, var dette tidligere System det bedste, jeg kjendte. Men Sagen har gjort store Fremskridt siden, og ligesom man altid skal anstaffe det bedst Mulige ved enhver Leilighed, — ligesom det f. Ex., naar Taler er om Vaaben og Hær, ikke kan nytte at anstaffe nogle gamle, forældede Ting, men man maa tage de bedst mulige — saaledes bør man ogsaa her tage det bedst mulige System for Forholdstalsvalgmaaden. Det System, hvorpaa dette Forslag er bygget, er det, som enstemmig fandt Tilslutning paa den Verdenskongress for Forholdstalsvalgmaaden, der blev holdt i Fjor i August Maaaned i Antwerpen, og hvor jeg selv havde Leilighed til at være tilstede. — Der knyttes jo sædvanlig ikke Motiver til private Lovforslag, men jeg er i det heldige Tilfælde at kunne henvise til nogle saa Spalter i Rigsdagstidenden, der kunne tjene som Motiv for denne Del af mit Forslag. Jeg indbragte nemlig den 25de Januar i Aar et Lovforslag om nye almindelige Regler for Forholdstalsvalgmaaden, der vil man finde mine Motiver. Der staar det jo aabent for ærede Medlemmer, der ønske inden første Behandling at gjøre sig bekendt med Sagen, at gennemlæse det Hele, men forøvrigt er det tilstrækkeligt at kaste et Blik i Tidenden fra Sp. 880, Linie 7 fra oven, til Sp. 883, ligeledes Linie 7 fra oven.

Forholdstalsvalgmaaden frembyder det eneste naturlige Beskyttelse for Mindretallene, og naar Mindretallene have den Beskyttelse, behøve de ingen anden. Forslaget om dens